

ROSELLA

— မယ်လွင် —

အမှာ စာ

မယ်လွင့်အား ကျွန်မ သိသည် မှာ မကြာလှသေး။ လွန်ခဲ့သော တစ်လခန့်က ကဗျာဆရာ (ကို)စစ်ငြိမ်းက မယ်လွင့်နှင့် ကျွန်မကို မိတ်ဆက်ပေးသည် ။ မိတ်ဆက် မပေးခင် ကိုစစ်ငြိမ်းက မယ်လွင့်နှင့် ပတ်သက်ပြီး စကားပလ္လင်ခံသည် ။ သူ (မ)၏ ပထမဆုံး လုံးချင်းစာအုပ်တွင် ကျွန်မ၏ အမှာ စာ လိုချင်သည် တဲ့ ။ ကျွန်မက မယ်လွင့်နှင့် ပတ်သက်ပြီး ကိုစစ်ငြိမ်းကို မေးတော့ ကိုစစ်ငြိမ်းက သည် စာအုပ်သည် မယ်လွင့်၏ ပထမဆုံး လုံးချင်း ဆိုသော်လည်း အရင်ကတည်းက ဇာတ်ညွှန်းတွေ ရေးသူဟု ဆိုသည် ။ ယခုနောက်ပိုင်း ရုပ်ရှင်၊ ဗီဒီယိုတွေ ကျွန်မ မကြည့်ဖြစ်သဖြင့် သူမ၏ လက်ရာကို ကျွန်မ မသိ။ ကျွန်မ၏ စိုးရိမ်မှုများကို ကိုစစ်ငြိမ်းကလည်း ရိပ်မိပုံပေါ်သည် ။ လူချင်းတွေ့ပြီး စကား အရင်ပြောကြည့်ပါ။ ဖတ်ရသွက်သော အရေးအသား ဖြစ်သော်လည်း စိုးရိမ်စရာ အနေအထား မဟုတ်ဟု သူက အခိုင်အမာ ဆိုသည် ။

ထို့ကြောင့် မယ်လွင့်နှင့် ကိုယ်တိုင် လူချင်းတွေ့ပါရစေဟု ကျွန်တော် တောင်းဆိုလိုက်သည် ။ မယ်လွင့်က တစ်ညနေမှာ စာမူဖိုင်တွဲလေးနှင့် သူမ၏ အမျိုးသားကို အဖော်ခေါ်ကာ ကျွန်မအိမ်သို့ ရောက်လာသည် ။ မယ်လွင့်နှင့် စကားပြောကြည့်ရင်း သူမ၏ စာဖတ်အားကို အနည်းငယ် ခန့်မှန်းမိသည် ။ မယ်လွင့်က စာမူကို ဖတ်ကြည့်ပါ။ ဖတ်ကြည့်ပြီး သဘောမတွေ့လျှင် အမှာ စာ မရေးချင်လျှင်လည်း ရပါသည် ဟု ဆိုသည် ။

မယ်လွင့် ပြန်သွားတော့ သူမ၏ စာမူကို ကျွန်မ ဖတ်ကြည့်သည်။ ။

လုံးချင်းဟု ဆိုသော်လည်း စာမူကလေးက တကယ့်ပါးပါးကလေး။ "ရီဆယ်လာ"ဟု အမည်တပ်ထားသော အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ကို ကျွန်မ စတွေ့သည်။ ။ ရီဆယ်လာနှင့် ဇာတ်ကြောင်းပြောသူ အမျိုးသား အကြောင်း ဖတ်နေရင် ကင်မီလီကို ကျွန်မ မြင်ယောင်မိသည်။ ။ မေကို ကျွန်မ မြင်ယောင်မိသည်။ ။ တကယ်ကတော့ မေနှင့် ကင်မီလီတို့ ထက် မေနှင့် ကင်မီလီတို့ လက်အောက် မှောက်မှားစွာ ဝင်သွားခဲ့မိသော အမျိုးသားများကို ကျွန်မ မြင်ယောင်မိသည် ဆိုလျှင် ပိုမှန်ပါမည်။

ရီဆယ်လာသည် နီဖျဉ်းဖျဉ်း မိန်းကလေး ဖြစ်သည်။ ။ အပျော်မက် သော၊ အစစ အရာရာအပေါ် သံယောဇဉ်နှင့် ကရုဏာ မထားတတ်သော မိန်းကလေး ဖြစ်သည်။ ။ နှုတ်ခမ်းနီကို စွဲမက်ဖွယ်ဖြစ်အောင် အစဉ်သဖြင့် ဆိုးတတ်သူ၊ စိတ်ကို လေအလျင်လို လွင့်ပစ်တတ်သော မိန်းကလေး ဖြစ်သည်။ ။ ရီဆယ်လာသည် တိမ်းမူးဖွယ် ကောင်းသည်။ ။

လေလို ရောက် လာပြီး လေလို ပြန်ထွက်သွားတတ်သော တစ္ဆေသဏ္ဍာန် မိန်းကလေး ဖြစ်သည်။ ။ လူ့ဘောင် စည်းကမ်းများ၊ ကျင့်ဝတ်များ ပုံစံတကျ ပတ်ဝန်းကျင် စသည် တို့ မှ သွေခွာနေသော မိန်းကလေး ဖြစ်သည်။ ။

ရီဆယ်လာကို တီထွင်သူ မယ်လွင့်သည် အကြောင်းအရာ သမားဖြစ်သည်။ ။ အရေးအသားသမား မဟုတ်။ သို့မဟုတ် အရေးအသားသမား မဟုတ်သေး။ လူ့ယဉ်ကျေးမှု ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် သွေးဖည်နေသော ရီဆယ်လာကို တီထွင်ရာတွင် သူမ၏ အားထုတ်မှုများကို ကျွန်မ တွေ့ရသည်။ ။ သူမ၏ ရီဆယ်လာ ဖန်တီးမှုတွင် ကျွန်မ မျောပါရသည်။ ။ လှိုက်မောရသည်။ ။ မိန်းမချင်းပင် တွေ့ဆုံချင်စိတ် ကျွန်မမှာ ဖြစ်ရသည်။ ။ ရီဆယ်လာ

နှင့် တွေ့ခဲ့ရသော အမျိုးသားသည် ခဏတာအားဖြင့် ကံကောင်းခြင်းသို့ မဟုတ် တစ်သက်စာအားဖြင့် ရူးသွပ်ခြင်းတို့ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်။ ။ တိမ်းမှူးဖွယ်ကောင်းသော ရိုဆယ်လာကို အမြင်အားဖြင့်ပင် ကျွန်မ တွေ့ဆုံဖူးလိုခဲ့လျှင် ယခု ရိုဆယ်လာနှင့် တိုက်ရိုက်တွေ့ဆုံ ခဲ့ရသော အမျိုးသားအဖို့ မည်သို့ ဖြစ်နိုင်မည်နည်း။ ကျွန်မလည်း တောင်တောင်အီအီ ရူးသွပ်သွားနိုင်ပါသည်။ ။

ရိုဆယ်လာကို စာ အခုမှ စဖတ်မည် (ဖြစ်သည်) ဆိုလျှင်ဖြင့် မဖတ်စေလိုပါ။ အူရိုင်းလေးတစ်ယောက်အဖို့ နေ့ခင်းပူပူတွင် ရမ်အစစ်တစ်ပက်ကို ရေမရောဘဲ သောက်ရသကဲ့သို့ ဖြစ်စေသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ။ ရိုဆယ်လာအပေါ် ကျွန်မ နှစ်ပျော်မိသလို ရှင်တို့ လည်း ရိုဆယ်လာအပေါ် တစ်စုံတစ်ခုတော့ ခံစားကြရပါလိမ့်မည်။ များစွာသော သမားရိုးကျ အမှာ စာများ လို စာရေးဆရာမ မယ်လွင့်အပေါ် ကောင်းပါသည်။ ။ တော်ပါသည် စသဖြင့်တော့ အလုံးစုံ အာမခံနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။ ။ သို့သော်ငြား တစ်စုံတစ်ယောက်က ကျွန်မအား "သည် စာအုပ်ကို ဖတ်ရသည့်အတွက် မည်သို့ စိတ်ဖြစ်ပါသနည်း"ဟု မေးလာခဲ့သော် ။ ဥပမာ မြစ်ကမ်းပါးနားတွင် ထိုင်နေစဉ် မျောလာသော တစ်စုံတစ်ရာကို သစ်တုံးထင်ကာ "ဟာ ... ဟိုမှာ မိကျောင်းကြီး"ဟု အော်နောက်လိုက်ရင်းက တကယ်ပင် မိကျောင်းကြီး ဖြစ်နေသလိုဟု ပြန်ဖြေလိုပါသည်။ ။ အဓိပ္ပာယ် ရုတ်တရက် ဖော်မရ ဖြစ်သွားပါသလား။ ကျွန်မလည်း အဓိပ္ပာယ် မဖော်တတ်ခဲ့ရင်းက ရိုဆယ်လာကို မြင်တွေ့ခဲ့ရပါသည်။ ။

မယ်လွင့်

ကျွန်မလည်း စာဖတ်အား များစွာ လိုသေးသကဲ့သို့ မယ်လွင့်သည်လည်း စာဖတ်အား ဆက်တိုက် ဆက်လိုနေဦးမည် ဖြစ်ပါသည်။ ။ ယခု

နှစ် အနည်းငယ်အတွင်း လူငယ်များ ယခင် ခြောက်နှစ်၊ ခုနစ်နှစ် လောက်ကထက် ပိုပြီး စာဖတ်အား သန်လာကြပါသည်။ အစဉ်အလာ သဘောအတွင်းမှ စာအုပ်စာပေများကို ဖတ်ရှုသူများ ရှိသလို အစည်အ လာကို ရုန်းကန်လာသော စာအုပ်စာပေများကို လှိုက်လှဲစွာ ကြိုဆိုဖတ် ရှုကြသော လူငယ်များကိုလည်း များ စွာ တွေ့လာရသည်။ ။ "အလိမ္မာ စာမှာ ရှိ"ဟူသော စကားသည် စာတိုင်းကိုလည်း ဆိုလိုဟန်မတူ။ အထူး သဖြင့် စာဖတ်သူသည် အစဉ်အလာအားဖြင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော စာအုပ် စာပေများကိုသာ နှစ်ခြိုက်သူဖြစ်ပါမူ ရှိဆယ်လာနှင့် မထိတွေ့မိစေရန် ကျွန်မ ဆိုချင်ပါသည်။ ။ မယ်လွင့်သည် အစဉ်အလာကို ဖောက်ထွက်လာ သော၊ ပြသလိုသော အကြောင်းအရာကို ထင်ရှားအောင် ပြသတတ် သော အမျိုးသမီး လူငယ် စာရေးဆရာမ (အသစ်) တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ ။ ထိုသို့ ကျွန်မ ဆိုသောကြောင့် အစဉ်အလာကို အမြဲတစေ တမင်တကာ ဖောက်ထွက်နေတတ်သော အရိုင်းအစိုင်းမလေး တစ်ဦးဟု မယ်လွင့်ကို မမြင်စေလိုပါ။ ။ ဖန်တီးလိုက်သော စာပေနှင့် ဖန်တီးသူတို့ အကြားတွင် လူတိုင်း မသိနိုင်သော ကွဲပြားခြားနားချက်များ ရှိနေနိုင်သည် ကိုလည်း သတိပြုစေလိုပါသည်။ ။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် အစဉ်အလာကို ဖောက်ထွက်နိုင်သော လူငယ် အမျိုးသမီး စာရေးဆရာများ နည်းပါးလွန်းပါသေးသည်။ ။ အစဉ်အလာ မှ ကွဲထွက်လာသော ပုံစံသစ်များကို ကျွန်မ စိတ်ဝင်စားပါသည်။ ။ ကျွန်မ သည် လည်း လူငယ်များ ထဲမှ လူငယ်တစ်ဦးပင် ဖြစ်သောကြောင့် ယခု ခေတ် ကျွန်မတို့ နိုင်ငံ အနေအထားနှင့် လူငယ်အများ စုသည် လည်း ကျွန်မကဲ့သို့ စိတ်ဝင်စားကြလိမ့်မည်ဟု ကျွန်မ ထင်မိပါသည်။ ။ ထိုသို့ ဆိုသောကြောင့်လည်း အစဉ်အလာကို ဖောက်ထွက်တိုင်း စိတ်ဝင်စားပါ သလော၊ အစဉ်အလာကို ဖောက်ထွက်တိုင်း ကောင်းသည် မည်၏ လော

ဟု မမေးကြ၊ မထင်ကြစေလိုပါ။ အစဉ်အလာမှ ဖောက်ထွက်တိုင်း လည်း အနုပညာ မမည်ပါ။ အရာရာတိုင်းသည် ကိုယ့်ခံယူချက်နှင့် ကိုယ်သာလျှင် နေထိုင်နေကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ။ ကောင်းသည် ။ မကောင်းသည် ကို ကျွန်မ မဝေဖန်လိုပါ။ အနည်းဆုံးတော့ မယ်လွင့်သည် နောင်နှစ် နှစ်ဆယ် သို့မဟုတ် နှစ်သုံးဆယ် ... သူမ ကျန်ခဲ့လိမ့်မည်ဟု ကျွန်မ မမျှော်လင့်နေပါသည်။ ။

မယ်လွင့်နှင့် ကျွန်မ အရေးအသားပိုင်းရော အကြောင်းအရာပိုင်းပါ ကိုင်တွယ်ပုံ တစ်ခုမှ မတူညီကြပါ။ တူညီသည် က တစ်ချက်တည်း ရှိပါသည်။ ။

ကျွန်မတို့ ဘာမက်ဆွေချ်မှ မပေးပါ။

ချစ်ခြင်းဖြင့် ...

ချိုပိန်းနောင် (စာရေးသူ)

၂၁၊ ဇန်နဝါရီ၊ ၂၀၁၇။

မယ်လွင့်အတွက် မမှာ ချင်လို့ ရေးတဲ့ စာ

မယ်လွင့်ရဲ့ "ရိုဆယ်လာ"ဟာ ပထမအကြိမ် ထုတ်ဝေကတည်းက အရောင်းရဆုံး စာရင်းဝင်ခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ဝမ်းသာရပါတယ်။ "ရိုဆယ်လာ"ဟာ မယ်လွင့်ရဲ့ ဂုဏ်ယူဖွယ် ထုတ်ကုန်တစ်ခုပါပဲ။

စာမျက်နှာ ၉၀ ဝန်းကျင်ခန့်ပါတဲ့ ဝတ္ထုလတ်တစ်ပုဒ် ဖြစ်ပါသည်။ လှပညက်ညောတဲ့ အက်ဆေးတစ်ပုဒ် ဆိုရင်လည်း ဟုတ်ပါတယ်။ "ရိုဆယ်လာ"ကို ကျွန်တော်ကတော့ သံပရာသီး ညှစ်ထားတဲ့ ဗောဒိကာ တစ်ခွက်နဲ့ တူတယ်လို့ မြင်ပါတယ်။ ပြင်းတယ်။ ခံတွင်းရှင်းတယ်။ မူးလည်း မူးတယ်။ ပျစ်ချဲ့ အိဆိမ့်နေတာမျိုး မဟုတ်လို့ ကျေးဇူးတင်ရပါတယ်။ ခဏခဏလည်း ပြန်ဖတ်ဖြစ်သလို ဖတ်ပြီးတိုင်းလည်း အော်ဆဲမိပါတယ်။

မြတ်နိုးရပါသော အယုတ်တမာမ

ကြင်နာရပါသော မကောင်းဆိုးဝါးမ

စွဲလမ်းတပ်မက်ရပါသော မြွေဟောက်မ ရိုဆယ်လာဟာ သင့်ကို နာကျင် မုန်းတီးစရာတွေပဲ ပေးမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အလိုမကျ ပေါက်ကွဲမှုတွေပဲ ပေးမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဝမ်းနည်းဖွယ် ဆုံးရှုံးမှုတွေကိုပဲ ပေးမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဘယ်တော့မှ ပြန်ဖမ်းလို့ မမိတော့တဲ့ စိတ္တဇလိပ်ပြာတွေကိုပဲ သင် ရရှိမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

လွတ်သွားတဲ့ ရထားတစ်စင်းကိုပဲ အကြိမ်ကြိမ် လက်မှတ်ဖြတ်နေမိမှာ ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဖြူစင်အေးမြတဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို ရှာဖွေတဲ့ မျက်လုံးတိုင်းကို ရိုဆယ်လာက ဆားနဲ့ ပတ်ပြီး ပါးကို ပိတ်ရိုက်ပြီး ချစ်ခြင်းရဲ့ အခြားသော မျက်နှာတစ်ခုကို ဝံ့ပုလွေတစ်ကောင် အစွယ်ဖြူပြသလို သင့်ကို ပြသမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ထို့အတူ သင် ရိုဆယ်လာဆိုတဲ့ မြွေဟောက်မကိုလည်း မြတ်မြတ်နိုးနိုး ချစ်မိစေမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

နာကျင်မှုကို စွဲလမ်းတဲ့ pain pleasure သင် ရရှိပါလိမ့်မယ်။

Happy ending တွေကို မယုံကြည်တဲ့ ကျွန်တော်ကတော့ ကြိုက်ပါတယ်။ ဒီလောက်ပါပဲ။ ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင်ကလည်း အချစ်ဆိုတာ ပျော်စရာ မဟုတ်ကြောင်း ယုံကြည်ဖို့ လုံလောက်ခဲ့ပြီလေ။

စစ်ငြိမ်း

ဒုတိယအကြိမ်အတွက် အမှာ မဟုတ်တဲ့ "စကား"

တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပါပဲ။ ပထမအကြိမ်တုန်းကလိုပဲ ရိုဆယ်လာဟာ ကျွန်မ စိတ်ဓာတ်ကျနေချိန်မှာ ကျွန်မဆီကို ထပ်ပြီး ရောက်လာခဲ့ပြန်ပါ

တယ်။ ပင်လယ်ထဲမှာ ရေနစ်ခါနီးတိုင်း မျောပါလာတဲ့ အသက်ကယ်
ဘောကွင်းကို ဖမ်းဆုပ်မိသလိုမျိုး ရိုဆယ်လာ့ဝိညာဉ်ကို မှီပြီး ကျွန်မ
ပြန်ရှင်သန်ခွင့် ရပြန်ပါပြီ။ ရိုဆယ်လာနဲ့ အတူ ကျွန်မလည်း ရှင်တို့ ဆီ
ကို တစ်ခေါက် ပြန်လာခဲ့ပါ့မယ် ...

မယ်လွင့်
